

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 26.7.2013
COM(2013) 554 final

2013/0268 (COD) C7-0239/13

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Allmän bakgrund

Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ("Bryssel I-förordningen") fastställer regler för medlemsstaternas internationella behörighet och innehåller bestämmelser som hindrar samtidig prövning av samma ärende inför domstol i olika medlemsstater. Förordningen innehåller också bestämmelser om andra medlemsstaters erkännande och verkställighet av nationella domstolars domar. Förordningen är bland annat tillämplig på immaterialrättsliga tvister, däribland patent. Den 12 december 2012 antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område¹ (Bryssel I-förordningen (omarbetning)) som var en omarbetning av förordning (EG) nr 44/2001. Förordning (EU) nr 1215/2012 ska träda i kraft den 10 januari 2015.

I december 2012 nåddes en överenskommelse om det så kallade **patentpaketet** – ett förslag till lagstiftningspaket som omfattar två förordningar² (förordningarna om enhetligt patentskydd) samt ett internationellt avtal (avtalet om en enhetlig patentdomstol). Därmed lades grunden för inrättandet av ett **enhetligt patentskydd** i Europeiska unionen.

Förordningarna om enhetligt patentskydd antogs efter fördjupat samarbete mellan 25 medlemsstater (alla medlemsstater utom Italien och Spanien). Avtalet om en enhetlig patentdomstol undertecknades den 19 februari 2013 av flertalet medlemsstater. När förordningarna blir tillämpliga kommer det att bli möjligt att erhålla ett **uropeiskt patent med enhetlig verkan** – det vill säga en äganderätt som ger enhetligt skydd för uppfinningar i 25 medlemsstater – efter en enda ansökan, vilket ger kostnadsfördelar och minskar den administrativa bördan.

Enligt artikel 89.1 i avtalet om en enhetlig patentdomstol kan avtalet inte träda i kraft innan ändringarna av Bryssel I-förordningen (omarbetad) vad gäller förhållandet mellan den förordningen och avtalet. Ändringarna gjordes i två syften. För det första ska de säkerställa förenligheten mellan avtalet om en enhetlig patentdomstol och Bryssel I-förordningen (omarbetad), för det andra ska de klargöra jurisdiktionen i fråga om svarande från tredjeland.

Den 15 oktober 2012 undertecknade de tre medlemsstater som är parter i fördraget av den 31 mars 1965 om upprättande av och stadgar för en Beneluxdomstol ett ändringsprotokoll till det fördraget. Beneluxdomstolen är en gemensam domstol för Belgien, Luxemburg och Nederländerna som har till uppgift att säkerställa en enhetlig tillämpning av bestämmelser som är gemensamma för Beneluxländerna på olika områden, såsom immaterialrätt (i synnerhet rättigheter till varumärken och mönster). Hittills har Beneluxdomstolen huvudsakligen meddelat förhandsavgöranden om tolkningen av sådana rättsregler. Men protokollet från 2012 ger möjlighet att utvidga Beneluxdomstolens behörighet till att även omfatta rättslig behörighet i vissa ärenden som omfattas av tillämpningsområdet för Bryssel I-

¹ EUT L 351, 20. 12. 2012, s. 1.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2012 av den 17 december 2012 om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd, EUT L 361, 31.12.2012, s. 1 samt rådets förordning (EU) nr 1260/2012 om genomförande av ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd när det gäller tillämpliga översättningsarrangemang, EUT L 361, 31.12.2012, s. 89.

förordningen. Detta kan ske genom en omarbetning av de olika avtalen mellan Beneluxländerna i vissa frågor och en sådan omarbetning skulle i praktiken överföra behörighet från de nationella domstolarna till Beneluxdomstolen. I likhet med avtalet om en enhetlig patentdomstol innebär alltså protokollet till Beneluxfördraget att Bryssel I-förordningen (omarbetad) måste ändras, i första hand för att säkerställa förenligheten mellan det omarbetade fördraget och Bryssel I-förordningen (omarbetad) och i andra hand för att avhjälpa bristen på gemensamma bestämmelser om behörighet med avseende på svarande i tredjeland.

1.2. Motiv och syfte

Det föreliggande förslaget har först och främst till syfte att ge de nödvändiga förutsättningarna för att avtalet om en enhetlig patentdomstol ska kunna träda i kraft. Enligt artikel 89.1 i avtalet om en enhetlig patentdomstol är ikraftträdandet avhängigt av en ändring i förordning (EG) nr 1215/2012. Vidare syftar detta förslag till att säkerställa förenlighet mellan Bryssel I-förordningen, det nämnda avtalet och protokollet till Beneluxfördraget från 1965.

Den enhetliga patentdomstolen är gemensam för vissa medlemsstater och omfattas av samma EU-rättsliga krav som nationella domstolar. Den enhetliga patentdomstolen ska ha exklusiv behörighet, och därmed ersätta nationella domstolar, i ärenden som ingår i tillämpningsområdet för avtalet om en enhetlig patentdomstol. Avtalet om en enhetlig patentdomstol reglerar den interna kompetensfördelningen mellan de olika avdelningarna i den enhetliga patentdomstolen samt verkställigheten av den domstolens domar i de avtalsslutande medlemsstaterna. Beneluxdomstolen är också gemensam för vissa medlemsstater och är behörig i de frågor som angivits av de berörda avtalsslutande medlemsstaterna.

För att säkerställa en enhetlig och konsekvent tillämpning av det ovannämnda avtalet och protokollet samt Bryssel I-förordningen (omarbetad) bör följande frågor regleras i Bryssel I-förordningen (omarbetad):

1. Förordningen bör uttryckligen förtydliga att den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen är att betrakta som sådana domstolar som avses i Bryssel I-förordningen.
2. Det bör förtydligas hur behörighetsreglerna ska tillämpas på den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen när det gäller svarande med hemvist i medlemsstaterna. Det behövs vidare enhetliga bestämmelser om internationell behörighet i förhållande till svarande i tredjeland när talan väcks mot dem vid den enhetliga patentdomstolen eller Beneluxdomstolen i situationer där Bryssel I-förordningen saknar sådana bestämmelser och endast hänvisar till nationell lagstiftning.
3. Det behövs en definition av hur bestämmelserna om litispens och mål som har samband med varandra ska tillämpas på den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen å ena sidan samt på nationella domstolar i medlemsstater som inte är avtalsparter i de olika internationella avtalen å den andra. De behövs också en definition av hur dessa bestämmelser ska tillämpas under den övergångsperiod som avses i artikel 83.1 i avtalet om en enhetlig patentdomstol.
4. Det behövs ett förtydligande av vilken verkan bestämmelserna om erkännande och verkställighet har i förbindelserna mellan medlemsstater som är parter respektive sådana medlemsstater som inte är parter i de olika internationella avtalen.

En närmare förklaring av dessa frågor lämnas i punkt 3 nedan (under rubriken ”Förslagets rättsliga aspekter”).

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Patentpaketet har varit föremål för omfattande samråd innan det antogs. Vid samrådet framkom brett stöd både för ett enhetligt patentskydd och för inrättandet av ett gemensamt system för behörighetsregler. Det föreliggande förslaget gör det möjligt för avtalet om en enhetlig patentdomstol att träda i kraft i enlighet med artikel 89.1 i det avtalet. Eftersom protokollet om ändring av fördraget från år 1965 om Beneluxdomstolen väcker samma frågor som avtalet om en enhetlig patentdomstol bör båda ändringarna göras samtidigt. Frågan om behörighetsregler avseende svarande i tredjeland var föremål för en omfattande bedömning i kommissionens konsekvensbedömning som åtföljde ändringsrättsakten till förordning (EG) nr 44/2001 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (Bryssel I-förordningen)³. Konsekvensbedömningen utredde möjligheterna att harmonisera behörigheten avseende svarande från tredje land i allmänhet och slutsatserna i bedömningen är i högsta grad relevanta för den begränsade harmonisering som det föreliggande förslaget avser.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Följande ändringar föreslås i Bryssel I-förordningen (omarbetad):

- Bestämmelser om förhållandet mellan avtalet om en enhetlig patentdomstol och protokollet till Beneluxfördraget från 1965 å den ena sidan samt Bryssel I-förordningen å den andra.
- Bestämmelser som kompletterar de gemensamma bestämmelserna om behörighet i förhållande till svarande i tredjeland när civil- eller handelsrättsliga tvister anhängiggörs vid den enhetliga patentdomstolen eller Beneluxdomstolen i frågor som omfattas av avtalet om en enhetlig patentdomstol eller protokollet till Beneluxfördraget 1965.

Dessa ändringar sammanförs i fyra nya bestämmelser, nämligen artiklarna 71a–71d i Bryssel I-förordningen.

3.1. Uttryckligt omnämnande av den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen som sådana domstolar som avses i Bryssel I-förordningen (omarbetad)

På grund av den enhetliga patentdomstolens interna ansvarsfördelning kan en svarande komma att stämmas inför en avdelning som ligger i en annan medlemsstat än den domstol som anvisas enligt Bryssel I-förordningen. En nederländsk svarande som väntar sig att stämmas på den ort där han eller hon har sin hemvist enligt artikel 4.1 i Bryssel I-förordningen (omarbetad) kan till exempel ställas till svars vid den behöriga centrala, regionala eller lokala avdelningen som kan ligga i Frankrike, Tyskland eller Storbritannien (eller någon annan medlemsstat beroende på var de regionala eller lokala avdelningarna inrättas). Detsamma gäller när svaranden har sin hemvist eller stadigvarande vistelseort i en medlemsstat som inte anslutit sig till avtalet om en enhetlig patentdomstol (en licenstagare med hemvist i Spanien skulle fullgöra ett åtagande i Nederländerna enligt licensavtalet men talan väcktes vid den centrala avdelningen i Tyskland, trots att åtagandet skulle fullgöras i Nederländerna). Efter överföringen av behörighet till Beneluxdomstolen kan en svarande,

³ SEK(2010) 1547 slutlig av den 14 december 2010.

även svarande från medlemsstater som inte anslutit sig till avtalet, stämmas inför domstol i en annan medlemsstat än den som anges i Bryssel I-förordningen. Enligt artikel 71 i Bryssel I-förordningen godtas redan existerande avtal i särskilda frågor, men nya avtal får inte ingås. Därför bör det förtydligas att både den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen ska betraktas som sådana domstolar i en medlemsstat som avses i Bryssel I-förordningen, för att förordningen ska bli fullt tillämplig på dem.

Bryssel I-förordningen (omarbetad) innehåller ingen definition av begreppet ”domstol”. Bestämmelserna inskränks till att i artikel 3 inbegripa vissa myndigheter i begreppet ”domstol” i den utsträckning de är behöriga i frågor som omfattas av Bryssel I-förordningen. Men i skäl 11 förtydligas dock att begreppet ”domstol” bör inbegripa domstolar eller tribunaler som är gemensamma för flera medlemsstater. Skäl 11 hänvisar uttryckligen till Beneluxdomstolen som exempel när den är behörig i frågor som omfattas av Bryssel I-förordningen. Skäl 11 förtydligar att domar som meddelas av sådana domstolar bör erkännas och verkställas i enlighet med Bryssel I-förordningen. Skäl är dock inte bindande till sin natur och erbjuder inte tillräckligt god förutsebarhet i fråga om de olika internationella avtalens förenlighet med Bryssel I-förordningen (omarbetad), i synnerhet artikel 71. Därför behövs en lagändring. Ändringen följer samma linje som valts för de ungerska notarierna och den svenska kronofogdemyndigheten i artikel 3 i förordningen, det vill säga den anger uttryckligen att den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen är att betrakta som sådana ”domstolar” som avses i förordningen. För läsbarhetens skull har alla ändringar avseende avtalen om den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen samlats i fyra nya bestämmelser (de nya artiklarna 71a–71d).

Genom att klargöra att både den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen är att betrakta som sådana domstolar som avses i Bryssel I-förordningen (omarbetad) blir det möjligt att säkerställa att dessa domstolars internationella behörighet fastställs i Bryssel I-förordningen. Det kommer i synnerhet att gå att se till att svarande som väntar sig att stämmas i en viss medlemsstat enligt bestämmelserna i Bryssel I-förordningen kan stämmas antingen inför en av den enhetliga patentdomstolens avdelningar eller inför Beneluxdomstolen som ligger i en annan medlemsstat än de nationella domstolar som skulle vara behöriga enligt Bryssel I-förordningen. Rättssäkerheten och förutsebarheten för svarande kräver att denna ändring i den territoriella behörigheten tydligt anges i lagtexten i Bryssel I-förordningen.

3.2. Tillämpningen av behörighetsreglerna på den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen å ena sidan samt på domstolar i medlemsstater som inte anslutit sig till avtalet om en enhetlig patentdomstol eller protokollet till Beneluxfördraget från 1965 å den andra

För att ge full insyn i den enhetliga och konsekventa tillämpningen av de olika internationella avtalen samt Bryssel I-förordningen (omarbetad) bör det i förordningen anges hur behörighetsreglerna i Bryssel I-förordningen (omarbetad) ska tillämpas på den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen, på samma sätt som artikel 71 i Bryssel I-förordningen (omarbetad) anger detta med avseende på andra internationella konventioner i vissa frågor. Liknande förtydliganden finns även till exempel i artiklarna 64 och 67 i 2007 års Luganokonvention om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

Den nya bestämmelsen i artikel 71b.1 föreskriver därför att den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen ska vara behöriga om en nationell domstol i någon av de avtalsslutande medlemsstaterna skulle vara behörig enligt Bryssel I-förordningen. Omvänt gäller att varken den enhetliga patentdomstolen eller Beneluxdomstolen är behöriga om ingen nationell domstol i någon av de avtalsslutande medlemsstaterna är behörig enligt Bryssel I-

förordningen (till exempel om en domstol i en icke avtalsslutande medlemsstat är behörig enligt Bryssel I-förordningen).

3.3. Komplettering av behörighetsreglerna avseende svarande i tredjeland

Enligt artikel 31 i avtalet om en enhetlig patentdomstol ska den enhetliga patentdomstolens internationella behörighet fastställas i enlighet med förordning (EU) nr 1215/2012 eller, i tillämpliga fall, på grundval av konventionen om domstol behörighet och om erkännande och verkställande av domar på privaträttens område (Luganokonventionen). Men eftersom behörighetsreglerna i Bryssel I-förordningen (omarbetad) och Luganokonventionen från 2007 hänvisar till nationell lag (jfr artikel 6 i förordningen och artikel 4 i Luganokonventionen) är det inte klargjort vilka bestämmelser som ska tillämpas för att fastställa behörigheten hos sådana domstolar som är gemensamma för flera medlemsstater, såsom till exempel den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen. En hänvisning till olika nationella lagar för den enhetliga patentdomstolens många avdelningar skulle vidare trots enhetliga behörighetsregler skapa en asymmetrisk tillgång till rättslig prövning som inte är objektivt försvarbar.

Ett liknande problem har redan hanterats i varumärkesförordningen (rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärket) samt i förordningen om mönster (rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning), som båda innehåller en fullständig uppsättning behörighetsregler i förhållande till svarande från tredjeland.

Därför bör behörighetsreglerna i Bryssel I-förordningen (omarbetad) kompletteras med avseende på ärenden som omfattas av den enhetliga patentdomstolens och Beneluxdomstolens behörighet gentemot svarande med hemvist i tredjeland. Enhetliga behörighetsregler finns redan för vissa situationer (exklusiv behörighet i fråga om registrering av patent och deras giltighet, avtal om val av domstol) men inte i andra (talan om patentintrång, licensavtal om avtal om val av domstol saknas).

Det nya förslaget till artikel 71b.2 utvidgar därför förordningens behörighetsregler till att även omfatta tvister där svaranden är tredjelandsmedborgare och har hemvist i tredjeland. Dessutom blir den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen behöriga att vidta interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, även om en domstol i tredjeland är behörig att döma i själva saken. Utvidgningen är tillämplig utan att det påverkar tillämpningen av 2005 års avtal mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om behörighet samt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, som redan reglerar situationen med avseende på danska svarande eller Luganokonventionen från 2007 i samma fråga som redan reglerar situationer där svaranden är från Schweiz, Norge eller Island.

Utvidgningen innebär att tillgången till den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen säkras i situationer där svaranden inte har sin hemvist i en av EU:s medlemsstater, på samma sätt som när svaranden har sin hemvist i någon av EU:s medlemsstater. Tillgången till rättslig prövning garanteras dessutom oberoende av vid vilken av den enhetliga patentdomstolens instanser eller avdelningar talan anhängiggjorts.

Det nya förslaget till artikel 71b.3 fastställer vidare ett ytterligare forum för tvister med svarande som har hemvist i tredjeland. Enligt förslaget får svarande i tredjeland stämmas där dennes lösa egendom finns, förutsatt att denna har ett icke oväsentligt värde jämfört med talans värde samt att tvisten har tillräcklig anknytning till den medlemsstat där domstolen vid vilken ärendet anhängiggörs är belägen. Det faktum att de lösa tillgångarna befinner sig på forumets territorium uppväger att den svarande inte befinner sig i unionen. En liknande regel förekommer i ett antal medlemsstater och har fördelen att säkerställa att domen kan

verkställas i den stat där den meddelats. Denna regel passar bättre in i den allmänna filosofin bakom Bryssel I-förordningen (omarbetad) än andra bestämmelser om subsidiär behörighet, såsom de som finns i den ovannämnda förordningen om varumärken och mönster som tillåter att talan mot svarande i tredjeland bland annat får väckas vid domstol i den medlemsstat där käranden har sin hemvist (*forum actoris*). En forumregel som bygger på tillgångarnas belägenhet kan göra den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen behöriga i situationer där förordningens bestämmelser om utvidgad behörighet inte skulle ge dem behörighet trots att detta vore lämpligt. I fråga om den enhetliga patentdomstolen gör till exempel den tillgångsbaserade forumregeln att domstolen skulle vara behörig att pröva talan mot en turkisk svarande som gjort intrång i en europeisk patenträttighet i flera medlemsstater och Turkiet.

3.4. Tillämpningen av bestämmelserna om litispens och mål som har samband med varandra på den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen å ena sidan samt på domstolar i medlemsstater som inte anslutits sig till avtalet om en enhetlig patentdomstol eller protokollet till Beneluxavtalet från 1965 å den andra

Den nya bestämmelsen i artikel 71c föreskriver dessutom att bestämmelserna om litispens och mål som har samband med varandra i Bryssel I-förordningen (omarbetad) är tillämpliga på den enhetliga patentdomstolen eller Beneluxdomstolen å ena sidan och domstolar i medlemsstater som inte anslutit sig till avtalet å den andra. Artikeln föreskriver slutligen också att bestämmelserna i Bryssel I-förordningen (omarbetad) är tillämpliga när talan väcks vid den enhetliga patentdomstolen å ena sidan och vid nationell domstol i medlemsstater som anslutit sig till avtalet å den andra under den övergångsperiod som avses i artikel 83.1 i avtalet om en enhetlig patentdomstol.

3.5. Tillämpningen av bestämmelserna om erkännande och verkställighet på medlemsstater som ratificerat avtalet om en enhetlig patentdomstol respektive medlemsstater som inte ratificerat detta avtal

För att nå full insyn samt en enhetlig och konsekvent tillämpning av de olika internationella avtalen och Bryssel I-förordningen (omarbetad), bör den senare föreskriva hur bestämmelserna om erkännande och verkställighet i Bryssel I-förordningen (omarbetad) ska tillämpas i förbindelserna mellan medlemsstater som anslutit sig till de olika internationella avtalen samt medlemsstater som inte anslutit sig till avtalen. Liknande bestämmelser finns i artikel 71 i Bryssel I-förordningen (omarbetad) avseende andra internationella avtal i vissa frågor samt i artiklarna 64 och 67 i Luganokonventionen från 2007 om behörighet samt erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

Den nya artikel 71d reglerar alltså erkännande och verkställighet av domar från den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen i medlemsstater som inte anslutit sig till de olika internationella avtalen samt erkännande och verkställighet av domar som meddelats i medlemsstater som inte anslutit sig till avtalen när det gäller frågor som regleras i avtalen och som bör erkännas och verkställas i sådana medlemsstater som har anslutit sig till dessa internationella avtal.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 67.4 och 81.2 a, c och e,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁴,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Den 19 februari 2013 undertecknade vissa medlemsstater ett avtal om en enhetlig patentdomstol. Avtalet skulle inte träda i kraft före den första dagen i den fjärde månaden efter dagen för ikraftträdande av ändringarna av förordning (EU) nr 1215 vad gäller förhållandet mellan den förordningen och detta avtal.
- (2) Den 15 oktober 2012 undertecknade de tre medlemsstater som är avtalslutande parter i fördraget av den 31 mars 1965 om upprättande och stadgar för en Beneluxdomstol ett protokoll om ändring av det fördraget, så att Beneluxdomstolen kan beviljas viss behörighet i särskilda frågor som ingår i tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 1215/2012.
- (3) Förhållandet mellan de ovannämnda internationella avtalen och förordning (EU) nr 1215/2012 bör förtydligas.
- (4) Den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen är att betrakta som sådana domstolar som avses i denna förordning, för att tillgodose kraven på rättssäkerhet och förutsebarhet för svarande som kan stämmas inför domstol i en annan medlemsstat än den som anges i denna förordning.
- (5) Den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen bör kunna utöva sin behörighet gentemot svarande som inte har sin hemvist i någon av medlemsstaterna. I frågor som ingår i den enhetliga patentdomstolens och Beneluxdomstolens behörighet bör därför bestämmelserna i denna förordning vara tillämpliga även på svarande med hemvist i tredjeland. De befintliga behörighetsreglerna ger en nära koppling mellan de förfaranden på vilka denna förordning är tillämplig och medlemsstaternas territorium, vilket motiverar att bestämmelserna utvidgas till att omfatta alla svarande, oavsett hemvist. Denna förordning bör vidare fastställa i vilka fall den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen kan utöva subsidiär behörighet.

⁴ EUT C , , s. .

- (6) Förordningens bestämmelser om litispens och mål som har samband med varandra syftar till att motverka parallella förfaranden och inbördes oförenliga domar och bör tillämpas när talan väcks vid domstol i medlemsstater där de ovannämnda internationella avtalen tillämpas och vid domstol i sådana medlemsstater där dessa avtal inte är tillämpliga.
- (7) Förordningens bestämmelser om litispens och mål som har samband med varandra bör även vara tillämpliga under den övergångsperiod som avses i artikel 83.1 när talan i vissa typer av tvister om Europapatent som avses i den bestämmelsen väcks vid den enhetliga patentdomstolen å ena sidan och vid en nationell domstol i en medlemsstat som anslutit sig till avtalet om en enhetlig patentdomstol å den andra.
- (8) Domar som meddelats av den enhetliga patentdomstolen eller Beneluxdomstolen bör erkännas och verkställas i medlemsstater som inte anslutit sig till de olika internationella avtalen i enlighet med denna förordning.
- (9) Domar som meddelats av domstolar i medlemsstater som inte anslutit sig till de olika internationella avtalen bör fortsätta att erkännas och verkställas i de övriga medlemsstaterna i enlighet med denna förordning.
- (10) Denna förordning bör bli tillämplig samtidigt som förordning (EU) nr 1215/2012 för att möjliggöra ett lämpligt ikraftträdande av avtalet om en enhetlig patentdomstol och en effektiv överföring av behörighet till Beneluxdomstolen.
- (11) Förordning (EU) nr 1215/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

artikel 1

- (1) I förordning (EU) nr 1215/2012 ska följande mening läggas till i slutet av skäl 14:
”Enhetliga behörighetsregler bör även gälla oavsett svarandens hemvist i ärenden där domstolar som är gemensamma för flera medlemsstater är behöriga i frågor som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.”
- (2) I förordning (EU) nr 1215/2012 ska följande artiklar läggas till som artiklarna 71a, 71b, 71c, och 71d:

”Artikel 71a

1. I denna förordning ska med gemensam domstol för flera medlemsstater (nedan kallad *gemensam domstol*) avses en domstol i någon av medlemsstaterna som i enlighet med det avtal genom vilket den inrättats utövar sin behörighet i sådana privaträttsliga frågor som avses i denna förordning.
2. Med gemensam domstol avses i denna förordning följande:
 - a) Den enhetliga patentdomstolen som inrättades genom det avtal om en enhetlig patentdomstol som undertecknades den 19 februari 2013 (nedan kallat *avtalet om en enhetlig patentdomstol*).
 - b) Beneluxdomstolen som inrättades genom fördraget av den 31 mars 1965 om upprättande och stadgar för en Benelux-domstol (nedan kallat *Beneluxavtalet*).

Artikel 71b

Vilken behörighet en gemensam domstol ska ha bör avgöras på följande sätt:

1. Den gemensamma domstolen ska vara behörig enligt denna förordning när domstolarna i en medlemsstat som anslutit sig till ett avtal om inrättande av en gemensam domstol är behöriga i frågor som omfattas av det avtalet.
2. Om den svarande inte har hemvist i någon av medlemsstaterna och denna förordning inte heller i övrigt ger behörighet i förhållande till denne ska bestämmelserna i kapitel II tillämpas som om svaranden hade sin hemvist i en medlemsstat. Artikel 35 ska tillämpas även om domstol i tredjeland är behörig att döma i själva saken.
3. Om den svarande inte har sin hemvist i någon av medlemsstaterna och ingen domstol i någon av medlemsstaterna är behörig enligt denna förordning får talan mot svaranden väckas i den gemensamma domstolen i följande fall:
 - a) Om svaranden besitter egendom i någon av de medlemsstater som anslutit sig till det avtal genom vilket den gemensamma domstolen inrättades.
 - b) Värdet på egendomen inte är oväsentligt i förhållande till värdet på anspråket.
 - c) Tvisten har tillräcklig anknytning till någon av de medlemsstater som anslutit sig till det avtal genom vilket den gemensamma domstolen inrättades.

Artikel 71c

1. Artiklarna 29–32 ska vara tillämpliga när talan väcks vid en gemensam domstol och vid en domstol i någon medlemsstat som inte anslutit sig till det avtal genom vilket den gemensamma domstolen inrättades.
2. Artiklarna 29–32 ska vara tillämpliga när talan väcks vid den enhetliga patentdomstolen och vid en domstol i någon medlemsstat som anslutit sig till avtalet om en enhetlig patentdomstol under den övergångsperiod som avses i artikel 83.1 i avtalet om en enhetlig patentdomstol.

Artikel 71d

Med avseende på erkännande och verkställighet ska denna förordning vara tillämplig på erkännande och verkställighet av

- a) domar som meddelats av den enhetliga patentdomstolen eller Beneluxdomstolen och som ska erkännas och verkställas i medlemsstater som inte anslutit sig till avtalet om en enhetlig patentdomstol eller Beneluxavtalet, och
- b) domar som meddelats av domstolar i medlemsstater som inte anslutit sig till avtalet om en enhetlig patentdomstol eller Beneluxavtalet och som ska erkännas och verkställas i medlemsstater som har anslutit sig till dessa avtal.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 10 januari 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande